

TESZT VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXVI. évfolyam 3.szám

2026. március

VEDD ÉSZRE FELEBARÁTAIDAT!

Ugye, ismerjük az irgalmas samaritanus történetét, annak tanulságát! Ki az én felebarátom? Akinek szüksége van rám. Szeretném most egy modern kori irgalmas samaritanus történetét továbbadni. A forrás a közösségi média: „Megható történetek a nagyvilágból”. Rövidítve olvashatjuk itt az írást:

Ötven évig élt szemben a sziklával, ahol az emberek elbúcsúztak az élettől. Minden reggel kinézett az ablakon. Figyelte a magányos alakokat a szikla peremén. Aztán odament hozzájuk, mosolygott, és halkán megkérdezte: „Kér egy csésze teát?” Don Ritchie a hatóságok szerint legalább 160 életet mentett meg. De a valós szám talán inkább 500. A Gap Sydney egyik legismertebb természeti látványossága: lenyűgöző sziklák, amelyek meredeken zuhannak a háborgó óceánba. A turisták a kilátásért jönnek – a sziklákért, a hullámokért. De a helyiek tudják, hogy a Gap ennél sokkal többről híres: ez a világ egyik legismertebb öngyilkossági helyszíne. És éppen ezzel szemben, az utca túloldalán, közel ötven évig ott lakott valaki. Nem azért, hogy élvezze a panorámát – hanem hogy életet mentsen. Don Ritchie-nek hívták. Az emberek úgy emlegették: „A Gap angyala.” Nem volt szakember. Nem volt pszichológus, sem krízistanácsadó. Egyszerű életbiztosítási

ügynök volt, aki 1964-ben beköltözött feleségével, Moyával és három lányukkal a South Head Road egyik házába. Az ablakukból pontosan ráláttak a sziklákra. Don egy idő után észrevett valamit. Mintát. Egyedül érkező embereket, akik a szikla szélén álltak. És aztán eltűntek. A legtöbb ember másfelé nézett volna. A legtöbben azt gondolták volna: „Ez nem az én dolgom.” Sokan el is költöztek volna. De Don Ritchie maradt. És figyelt. Megtanulta, mit kell nézni a Gapnél: egyedül álló emberek. Túl közel a szakadék széléhez. Mozdulatlanul. A vízbe bámulva. Amikor meglátta ezeket a jeleket, nem tétovázott. Átsétált az úton, nyitott tenyérrel – barátságos gesztus. És halkán megszólalt: „Segíthetek valamiben?” Vagy csak ennyit mondott: „Miért nem jön át egy csésze teára?” Nem volt nagy beszéd. Nem győzködte őket az élet értelméről. Csak egy egyszerű emberi gesztus. És ez újra meg újra működött. Bevitte őket az otthonába. Moya teát főzött. Leültek, beszélgettek. Don meghallgatta őket, kérdezett, próbált reményt mutatni – egy lehetőséget, amit addig nem láttak. Még 80 évesen is minden nap nézte a sziklákat. Figyelt. Készen állt. A legtöbben nem bírnák. Egy olyan helyen élni, ahol emberek mennek, hogy meghaljanak – ez felőrli az embert. De Don Ritchie más volt. „Nem csodálatos, hogy itt élhetünk és segíthetünk az embereknek?” – mondta egyszer.

2006-ban megkapta az Ausztrália Rend érdemérmét. 2010-ben feleségével együtt a Woollahra Tanács az év polgárainak választotta őket. 2011-ben ő lett Ausztrália helyi hőse. A díjat így indokolták: „Ahol mások elfordulnának, Don cselekedett. Egyszerű gesztusokkal rendkívüli számú életet mentett meg.” Don Ritchie 2012. május 13-án halt meg, 85 évesen. Családja körében, rákban. Utána emlékhelyet alakítottak ki a Gapnél: a Don Ritchie Grove-ot. Egy kőfalra ezt vészték: „Soha ne feledd egy egyszerű mosoly, egy segítő kéz, egy hallgató fül és egy kedves szó erejét.”

Ahhoz, hogy segíteni tudjunk, szolgáljunk, mint a Mester, szükség van látó szemekre, érzékeny szívekre. Mondhatnám úgy is: a szívünkkel kell látni! Az is hasznos, ha önmagunkat is „látjuk”, ismerjük! Mi az, amit adni tudunk? Mi az, amivel rendelkezünk? Mi az, amire szüksége van felebarátainknak? A márciusi istentisztelet témája a szolgálat. „Szeresd felebarátod, mint magadat” – ismerjük a parancsolatot. Bárcsak növekednék ismeretben és életmódunkban is közben.

Macher Tivadar

MIRE VAN SZÜKSÉGE JÉZUS TANÍTVÁNYÁNAK?

Tiszta szemre, úgy nézni és úgy látni,
Ahogyan Isten látja a világot.
Benne már az új teremtetést csodálni,
Mit igéjével elrejtetten alkot.

Nyitott szívre: szeretni, átölelni
Világunk, mint Isten öleli át...
Mint Ő, mást elfogadni, felemelni...
Megbocsátani, mint Ő megbocsát.

Mesterükre! Egyedül Ő adhatja
a nyitott szemet, szívet,
alázatot, erőt a szolgálatra...
s gyümölcsöt teremni csak így lehet.

Túrmezei Erzsébet

TAVASZI ÁRADÁS

Nem, aki árva,
nem, akit kifosztott az élet
nem, aki másutt nem lel menedéket
nem, akit aggá
gyötörtek a gondok...
Krisztust szolgálni az induljon el,
aki boldog!

Akinek boldogsága egyre nő,
s kicsap, mert lelke szűk medrébe nem fér.
Elindul adni. Ad és vissza nem kér.
Szolgál. Kicsinek, nagynak mindenütt,
mindenkinek. Bérre, hála nem vár.
Alázatosan fölfelé tekint,
ha itt is, ott is fölragyog egy szempár.
Tavasza fuvall a hófödte hegyekre,
s a megáradt folyó ha partot átlép,
tudjuk mi mind, nem is lehetne másképp.

Ha Krisztus fénylő napja rámosolygott,
Adni, szolgálni így indul el az,
aki boldog.

Túrmezei Erzsébet

Maradj velem!

Szolid, kellemes zene tölti be a lakást. A zenész egy régi ének kérésével fohászkodik: Maradj velem! Két tanítvány mondta ezt a feltámadt Jézus Krisztusnak (*Lk 24, 29*). A szövegíró viszont személyessé tette. Vannak ennek az éneknek más különlegességei is. Valamennyi keresztény egyház (protestánsok és római katolikusok) egy-egy változatát alkalmazza. Eredetileg angol szerzemény (Henry Francis Lyte 1874-ben írta). Tudta, hogy gyógyíthatatlan beteg. Utolsó erejével a tengerpartra ment. A közeledő est kettős jelentésű: az alkonyi besötétedés, és a vég. Bámelyikre vonatkozik, a beteg költőnek valaki nagyon hiányzik. Kérleli ezt a személyt, hogy maradjon vele. Ezért a két Emmausba menő tanítványban ő első személyt használ (*Abide with Me!*).

A kereszténység széles táborában sajátos utat talált ez a vers. Az anglikán lelkész írását valamennyi keresztény egyház alkalmazza, a római katolikus, a protestánsok is. Némi szövegváltozással találkozunk, de az alapvető értelmezés mind egyforma. Sőt még egyes angol sportkörök (pl. a rögbi) is rendszeresen éneklük a mérkőzések előtt. Nálunk és a magyar evangéliumi egyházaknál nem temetési ének, inkább a feltámadásé, Krisztus személye csendül ki a dallamból. A zenét a lelkész

halála után 14 évvel később egy rendkívül zárkózott templomi orgonista (William Henry Monk) adta hozzá. Úgy vezette a kórust, hogy elbujt a hallgatóság elől, csak az énekesek látták. Nem is tudtak róla sokáig. Ó, milyen sorok, milyen emberek keresték az igazi társat ebben a könyörgésben, mi minden van ebben a zeneműben? A cselló „bársonyos baritonján” a zene nyelvén beszélt hozzám, de van üzenete mindnyájunkhoz: Felszólít. Ragadjuk meg Jézus Krisztus keresztről hozzánk lehajló kezét.

Szebeni Olivér

KÉRÉS

Úr Jézus, tudod: nem érdemes írni,
csak, hogy a rímek muzsikáljanak.
Olyan dalokat ébressz, hogy a lelkek
Tehozzád közelebb találjanak!
Te rejtőzködj el a rímek közé,
Te simogasd meg a fáradtakat,
Te biztasd, akit csüggedés kísér!

Hisz írni csak azért,
 hogy csengő rímek muzsikáljanak,
 Uram, mit ér?
 Minden dalomban légy jelen magad!
 Te simogasd meg a fáradtakat!
 A léleknek ne felém, Tefeléd,
 Tefeléd adjon mindenkük szárnyat!
 Nem akarok én üres muzsikákat.

Túrmezei Erzsébet

JÉZUS A JÓ PÁSZTOR

A jó pásztor példabeszéd idézett szakasza ma is tanít és figyelmeztet minket: Jézus a jó pásztor, aki vezet minket, aki előttünk jár, akit követnünk kell, ha megismerjük a hangját, ha a nyájába szeretnénk tartozni. Jézus két egymást követő hasonlatban világítja meg tanítványai számára követése mibenlétét. Az elsőben a pásztor követő juhokról beszél, akik viszonylag széles sávban követhetik pásztorukat. Néhányan esetleg nagyobb kitérőket is megengedve, netán esetleg a jézusi tanítás

keményebb szövegeit figyelmen kívül hagyva, ugyan a nyáj szélén, de még a nyájhoz tartozónak gondolják magukat.

Az ajtó hasonlat azonban pontosítja a tényállást, fizikailag egy lényegesen keskenyebb követési sávot jelölve meg. Itt Jézust követni egyenlő: egy ajtón bemenni. A keskeny ajtón való átmenetelen kívül nincs más lehetőség a „legelőre találásra”, tehát az üdvözülésre. Világunkban sokféle üdvösségre csábítás vesz körül bennünket: sokan a több pénztől, a nagyobb hatalomtól, a gazdasági fellendüléstől várják a „legelőre találást.” Jézus idézett mondatai lehűthetik ezeket. Csak Benne lelhetünk „legelőre” és üdvösségre. A világ nehézségei, szennye és elviselhetetlensége, netán pokla rajtunk is múlik. Az életünk szebbé tehető, de ehhez az „ajtón” kell bemennünk a „jó pásztor” kell követnünk. Jézus követése pedig – élete példáján ez egyértelműen látszik – nem a könnyű élet, a gyors gazdasági sikerek útja, hanem a keresztfán végződő egyenes, szenvedéseket sem nélkülöző, de jó gyümölcsöket termő út.

Ne feledjük: Az utat vállaló életünk családjunk, munkatársaink, embertársaink és felebarátaink életét is jobbra teheti, hisz Jézus most és itt általunk is tud hatni. Hatalmunk van hozzájárulni ahhoz, hogy Jézus mondata – „Azért jöttem, életük legyen és bőségben legyen” – teljesebb valósággá váljon.

Kramm György

*Gyülekezeti életképek, beszámolók***Egy csipet szerelem**

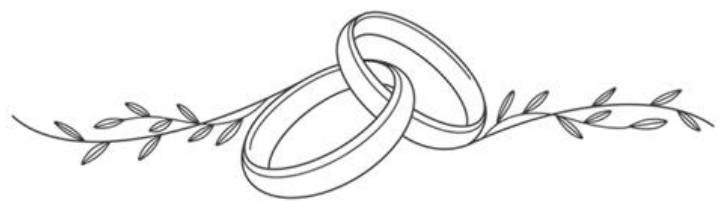
Egy különleges alkalmon vehettünk részt 2026. február 15-én délután gyülekezetünk alagsorában. Megérkezve meghitt hangulat fogadott bennünket: Fruzsi és Bence, valamint Debi és Kori nagy szeretettel és gondos-sággal készítette elő a helyszínt. Két másik házaspárral alkottunk egy asztalközösséget, jó volt most egy kicsit más minőségben együtt időt tölteni.

A kellemes beszélgetés után Bence felinvitált bennünket a nagyterembe, ahol Fruzsival együtt egy közös gondolkodásra bátorítottak bennünket. A nagyteremben kifüggesztett hívószavak alapján gondolkozhattunk először egyénileg, majd a társunkkal: hogyan is éljük meg kettőnk kapcsolatát. Mint ég és föld? Mint az eső és a föld illata? Mint a vitorla és a belekapaszkodó szél? Sok-sok gondolat, kép jelent meg előttünk, majd lehetőségünk volt megosztani társunkkal a gondolatokat, amik megfogalmazódtak bennünk. Izgalmas volt meglátni, hogy vajon ugyanazt érezzük? Vagy valahogy nagyon máshogy éli meg a másikunk? Jó volt kettesben együtt gondolkozni, beszélgetni.

Az elcsendesedős percek után már készen állt a vacsora, amit tartalmas beszélgetések mellett fogyaszthattunk el. Az asztalokon nem csupán a menükártya állt, hanem gondolat- és beszélgetésindító kérdések. Megoszthattuk a többiekkel, hogyan vezetett és formál(t)

bennünket a Teremtő. Én személy szerint nagyon hálás vagyok ezért a lehetőségért, a házastársamért, a gyülekezetben lévő házasságokért, belelátni abba a munkába, amit Isten végzett és végez bennünk, a kapcsolatainkban és közöttünk!

Nyári Erika

NE HIDD

Ne hidd, hogy házasságod majd megoldja mindazt, mit életedben nem szeretsz; tudod szeretni majd, ki megsebez, s hordasz keresztet is ha kell naponta!

Ha mindezt eddig még nem gyakoroltad, a házasság ehhez nem ad erőt, erőszakká lesz csak saját erőd, s halmozni tudsz csak mindig rosszra rosszat.

De kaphatsz mást: kegyelmet kegyelemre, csak önigazságod ruháját vedd le, s tapasztalod majd: Jézus mit tehet!

Új utadhoz új emberré kell lenned, ez old meg minden problémát tebenned, add át tehát az Úrnak szívedet!

Balog Miklós

Hat év után és 10. alkalommal nyertük meg a BIOLK-ot

Február 7-én rendeztük meg a X. Meghívásos BIOLK Teremtornát, amelyen a nyári – rekordlétszámú, 37 csapatot felvonultató – XXI. BIOLK legjobb nyolc gyülekezete vett részt. Az alkalom elején a szokásoknak megfelelően ismét különleges pillanatokat élhettünk át, a nyolc csapat nyolc különböző színben egyként imádkozott a nap áldásaiért. A József utca csapata a nyáron az ötödik helyen végzett, így két kihagyott teremtorna után ismét kvalifikálta magát a legjobbak közé. Ez a nap azonban még a nyárinál is jobban sikerült! A csoportban mind a három mérkőzésünket megnyertük. Az elsőt egy Észtországból (!) hazaérkező testvérünk szervezte csapatot (A Jesus Mission) győztünk le, a másodikon a péceli Kármelt, a harmadikon a sajószentpéteri Aston Canalt. Az elődöntőben a Fejé-Refen jutottunk túl, majd a fináléban ismét a Kármellel játszottunk. A nyári tornán ellenfelünk nyert, a csoportban most mi, ezúttal pedig döntetlen lett a meccs, így a büntetők következtek, amiben mi voltunk a jobbak!

A József utca ezzel hat év után ismét megnyerte a BIOLK-ot, ez pedig már a tizedik alkalom volt, hogy nem volt jobb a mieinknél. A gyülekezetből Bögös Bence, Kántor Barnabás, Kántor Jens és Török Dániel volt a csapat tagja. Külön köszönet a szervezésben, jelenlétben résztvevő testvéreknek: Bukovszky Ákosnak, Deák Hannának, Deák Nikinek, Jákó Valternek, Kántor Juditnak, Kántor Tamásnak, Kántorné Katona Rebekának, Széll

Dorinának és Széll Tamarának! Illetve természetesen a szurkoló kicsiknek: Bernátnak, Lilinek, Manunak, Csengének és Emmának. :)

A tornáról készült képek itt láthatók:

Kántor Barnabás

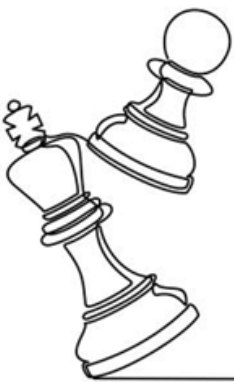
Innen-onnan

SAKK-MATT

Egyszer egy sakkmester egy tárlaton olyan festményre talált, mely nagyon megragadta. A képen egy fiatalember volt, aki az ördöggel sakkozott. Az ellenség arcán elragadtatás, a fiatalemberen pánik tükröződött. A festmény címe ez volt: „Sakk-matt.” Miközben a sakkmester a képet nézegette, az a furcsa ötlete támadt, hogy ezen a festményen valami nincs rendben. Felkereste a tárlatvezetőt, és arra kérte, hogy vegye le a képet a falról. Amikor a tárlatvezető erre nem volt hajlandó, azt kérte, hogy találkozhasson a művésszel. A művész ebbe beleegyezett, és megállapodtak, hogy találkoznak a kiállításon.

A sakkmester sakktáblát és sakkfigurákat hozott magával. Pontosan úgy állította fel a

figurákat, ahogy a művész a játszmát a festményen ábrázolta, aztán így szólt: – Valami baj van ezzel a festménnyel. Amikor a művész megkérdezi, mi az, a sakkmester így felelt: Ön ezt a címet adta a képének: „Sakk-matt”, ez azonban azt feltételezi, hogy a fiatalembernek nincs több lépése. És ez nem igaz! Ekkor a sakkmester lépett a fiatalember királyával, és ezt mondta: – Most az ördög kapott mattot! Aztán a képen látható fiatalemberre nézett, és így szólt hozzá: „Fiatalember, ellenséged végzetesen elszámolta magát. Nem kell veszítened! Te nyersz!”

*Prof Werner Gitt után
Husztáné Anni*

SEGÍTSÉG

Vak ember ült egy épület előtt. Lábánál kalap táblával, ezzel a szöveggel: VAK VAGYOK, KÉREM, SEGÍTSENEK!

Arra ment egy újságíró, és látta, hogy a kalapban alig van pénz. Lehajolt, dobott a kalapba pár koronát. Elvette a táblát és a másik oldalára írt egy mondatot. Délután visszatért a vak emberhez, és látta, hogy a kalapban sok pénz van. A vak felismerte lépteit és megkérdezte tőle, hogy ő írt-e a táblára, és ha ő volt, akkor mit.

Az újságíró így válaszolt: – Semmi olyat, ami nem lenne igaz. Csak soraidnak kicsit más formát adtam.

Mosollyal arcán távozott. A vak soha nem tudta meg, hogy a táblán ez állt: TAVASZ VAN, ÉS ÉN NEM LÁTHATOM!

*Közreadta: Husztáné
Anni*

Gondolatok

- Ha szeretsz valakit, az egyetlen értékes ajándék, amit adhatsz neki: a megértés minősége. *(Ismeretlen szerző)*
- Életstílusod olyan jelzés, amely kibeszéli titkaidat. *(Ismeretlen szerző)*
- Kinek–kinek annyit ér az élete, amennyi örömet szerez másoknak. *(Zay László)*
- Mindenki azt látja a világból, amit a szívében hordoz. *(Perlaky Lajos)*
- Segíts Uram, hogy mindig becsületes és tisztességes tudjak maradni! Taníts meg veszíteni is. *(Fabiny Tamás)*
- Önfejlődésünk fontos része, hogy megtanuljunk megbocsátani és elengedni. A

gyenge ember áldozatul esik az ösztöne hatalmának. *(Ismeretlen szerző)*

– Nem a világ legyőzése a valódi bátorság, hanem önmagunk legyőzése. *(Ismeretlen szerző)*

– Korunkban az egyetlen hiánycikké a szeretetet vált. *(Ismeretlen szerző)*

– Az éghez legközelebb álló hegyet éri a leghevesebb vihar, a legnemesebb jellemet éri a legnagyobb támadás. *(C.H.Spurgeon)*

– Aki a jóság magvait veti el, annak egész életében lesz mit aratnia. *(Ismeretlen szerző)*

Gyerekszáj

Zolika már régen nyaggatja a szüleit, hogy vegyenek neki egy házi kutyát. Az anya azzal próbálja elhárítani a kérést, hogy most nincs pénzük rá, és egyébként is, egy szép kis házi kutya igen sokba kerül!

Zolika a következőképpen javasolja a probléma megoldását: – Akkor vegyél nekem anyu egy használt kutyát, beérem azzal is!

Gyülekezetünk betegei

Huszta Tiborné	Soltész László
Janó Pál és neje	Soyvural Emma
Juhász Gyuláné	Stubnya Tiborné
Kiss Emil	Szabó Mária
Kovács Lászlóné	Szikszai Lajosné
Lőrincz-Szlepák Otília	Szlepákné Kiss Tamara
Németh Györgyné	

Puskás Zoltán
és neje

Rottmayer Jenő

Veress Sándor
és neje

Vékony Józsefné

Vida Sándorné

„Mikor kiáltottam, meghallgattál, bátorítottál engem, lelkemben erő támadt.” (Zsoltárok 138:3)

Gyülekezetünk idős, beteg, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, ígés kártya is nagy örömet okoz számukra.

Hirdetés

Szeretettel jelezzük a Testvéreknek, hogy adományait elektronikus utalással is megküldhetik a Gyülekezet számlaszámára. Missziós adakozás: OTP Bank, Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet; számlaszám: 11708001-20052126

Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet

1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

Újságunk a „Folyóirat” rovatban is olvasható!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap de. 9:30 imaóra

10:00 istentisztelet

**Szerda este 18:00 bibliaóra
utána énekóra**